

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ಈ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಮೀನಾ ಗಿರುವ ನಿನಗೆ 'ಬಾಯಾರಿಕೆ' ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಸಹಜತನವನ್ನು ಬೇರೆಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಆಟ. ಯಾವಾಗಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಾಗ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಈ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇತ್ತು. ಆಗ ನನ್ನ ಹಿರಿಯರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಇದೇ ಮಾತು. ಯಾವುದರಲ್ಲೂ 'ನಾನು ಬೇರೆ', ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಬರಕೂಡದು ಎಂದು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಬರುವುದು. ಬಂದಾಗ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಅಭೇದತತ್ವವನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಈ ಭ್ರಾಂತಿ ಬಾರದೆ ಇದ್ದಾಗ ಮೀನು ಮೀನಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು, ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಮೀನು ತಾನು ಯಾರು ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಲು ತೊಡಗುವುದು. ಆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿ ನೀಗಬೇಕಾದರೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ನಾನು ಮೀನೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲ" ಎಂದಿತು ವೃದ್ಧಮೀನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ಬಾಯಾರಿದ ಮೀನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂತಸದ, ಹೇಳತೀರದ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿತು. ಅದರ "ಬಾಯಾರಿಕೆ" ಹೇಳಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ "ನಾನು ಮೀನಲ್ಲ", "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಕುಣಿದಾಡಿತು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದ ಇತರ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದವು.

ನಾವೇ ಈ ಬಾಯಾರಿದ ಮೀನು, ನಮಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ದೈವಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. "ನಾನು ಮೀನು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಭ್ರಾಂತಿ"ಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಮ್ಮನಾಗದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತವರಿಂದ ಕೇಳಿ ಕಡೆಗೆ ನಾವು "ಮೀನೇ ಅಲ್ಲ" ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಯಾವ ಭ್ರಾಂತಿ? ಮೀನಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹಾಗೆಯೇ, ಅಮೃತಮಯವಾದ ಭಗವತ್‌ಸ್ವರೂಪ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಶುಷ್ಕಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿ ದ್ದೇವೆ. ಇದು ನಾವು ಮೀನಿನ ಸ್ವರೂಪ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಬಾಯಾರಿದಾಗ ನಾಚಿಕೆ, ಭಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೀನಾಗಿ, ನೀರಿನಲ್ಲೇ ಇರುವ ನಮಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾದುದು ಹೇಗೆ? ಈ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇರುವುದಾದರೂ ಎಂದು? ಹೇಗೆ? ಆಗ ಗುರುಗಳ ಹಿತವಚನದಿಂದ ನಮಗೆ ಅರಿಯುವುದು ನಾವು ಮೀನೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಅರಿತಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದವರು ಮೀನಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೀನೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವೆಂಬುದರಿಂದ ನಾವು ಮೀನು ಅಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿಯಬಹುದು. ✨

ಪ್ರಹಸನ ಪ್ರಸಂಗ

ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬಳು ಮೃತ ಪತಿ ಹೇಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯ ಬಯಸಿದಳು. ಆಕೆ ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಪತಿ ಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು: "ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಈಗ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೀರಾ?" "ತುಂಬ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇನೆ"—ಪತಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

"ನೀವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಇದ್ದಾಗಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವಾಗಿದ್ದೀರಾ?" "ಹೌದು, ನಾನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಇದ್ದಾಗಂತಲೂ ತುಂಬ ತುಂಬ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇನೆ." "ಹಾಗಾದರೆ ಸ್ವರ್ಗ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?" ವಿಧವೆ ಕೇಳಿದಳು.

"ಸ್ವರ್ಗ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು! ನಾನಿರುವುದು ನರಕದಲ್ಲಿ"—ಪತಿ ಹೇಳಿದ. ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ನರಕವಾಸವೇ ಪತ್ನಿಯೊಡನಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹುಪಾಲು ಸುಖಕರವಾಗಿತ್ತು.

ಸುಖ ಎಂಬುದು ಸಾಪೇಕ್ಷವಾದುದು. ಅದು ನಮ್ಮ ಮನೋ ಭಾವವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೆ ನರಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ವರ್ಗವೂ ನರಕವಾಗಬಹುದು.

❖❖❖ ❖❖❖ ❖❖❖

ನಮಗೆ ನಾವೇ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಭಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಬಯಸುವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಯ ವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ.

ಒಬ್ಬನು ಪರ್ವತಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಾರಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ರಸ್ತೆ ತುಂಬ ಕಿರಿದಾಗಿತ್ತು. ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆಯಾದರೂ ಲಾರಿ ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ಸಂಭವವಿತ್ತು. ಆದರೂ ಡ್ರೈವರನು ವೇಗವಾಗಿಯೇ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಭಯ, ಏನು ಅನಾಹುತವಾಗುವುದೋ ಎಂಬ ದಿಗಿಲು. ಅವನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸೀಟನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಲು ಡ್ರೈವರ್ ಹೇಳಿದ: "ಏನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಾನು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸಿದರೂ ಅಪಾಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನೇನೂ ಭಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ." ಈ ಭರವಸೆ ಆ ಪ್ರಯಾಣಿಕನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಡ್ರೈವರ್ ಮತ್ತೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ: "ನಿನಗೆ ತುಂಬ ಭಯವಾದರೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡುಬಿಡು."

ಈ ಸಲಹೆಯಿಂದಲೂ ಆ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನನಂತರ ಡ್ರೈವರ್ ಅವನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸಲು ಹೇಳಿದ: "ನಾನೂ ಭಯವಾದಾಗ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ."

✱